

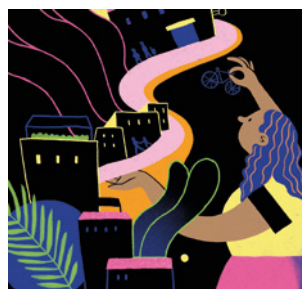

Ciutats vivibles i feministes per a sostenir les trames de la vida

Natalia Riera Manzano, Kenia Castaldo Oliva
Educació Transformadora

Des d'Entrepobles i en col·laboració amb dues de nostres més afins col·laboradores, Lilián Celiberti (l'Uruguai) i Betlem C. Bel (Catalunya), publiquem el nostre últim material vinculat al nostre procés de ciutats vivibles i feministes per a sostenir les trames de la vida, amb les il·lustracions d'Emma Gascó

<https://ciutatsvivibles.entrepobles.org/es>

Il·lustracions d'Emma Gascó

La publicació il·lustrada que titulem *No m'estrenyis capital, que no em dona la vida* s'insereix en el viatge emprès per Entrepobles en 2012, en aliança amb una àmplia diversitat de col·lectius feministes, per a explorar el camí que en els feminismes, i ara també en els ecologismes socials, resumim com "posar la vida en el centre" o "bon viure".

Aquest relat il·lustrat, a dues veus, des del Nord i Sud Global, abasta totes les temàtiques tractades en el nostre últim procés de ciutats vivibles: el conflicte capital-vida, extractivismes i extractivismes urbà, la cadena global de les cures, afermada en la nostra societat occidental a través de la feminització de les migracions, i concloent en les alternatives que ens ofereix la ciutat: vivint en relació, des de l'íntim fins al diàleg Nord-Sud.

El relat comença en l'abordatge de què significa **sostenir la vida per a explicar el conflicte capital-vida**, que s'ha desenvolupat de la mà del heteropatriarcat i el capitalisme, situant en el centre els interessos del capital però mantenint de manera subsidiària, subterrània i no valorada socialment tot un entramat de vincles, valors, maneres de fer que han estat absolutament necessaris per a mantenir la vida humana, en gran manera a més associats al femení (no necessàriament a les dones).

Avança pels **extractivismes i l'extractivisme urbà**, com a eines colonials que forcen les migracions, i per tant la crisi de les cures i les cadenes globals de cures. És impossible pensar en ciutats vivibles sense abordar les violències estructurals de la marginació, la pobresa, el racisme, juntament amb les violències estatals i socials que conformen les trames quotidianes de qualsevol barri i convoca a la securització de la vida. No obstant això, en tot aquest entramat, la lluita pel territori - en el camp o a la ciutat - genera i enforteix els moviments socials urbans i ecoterritorials, en oposició a aquestes dinàmiques mercantilistes, privatitzadores i desposeedores de drets.

El relat *travessa* entre les diferents **maneres de viure i sentir una ciutat**, oferint alternatives des del viure en relació: des de l'íntim fins al diàleg Nord-Sud. Construir ciutats

vivibles per a totes, totis i tots requereix pensar en aquesta construcció i gestió del comuna de manera col·laborativa i vincular, i per tant és indispensable generar espais i temps a les nostres ciutats perquè aquesta pugui tenir lloc.

Cultiva el diàleg entre experiències, entre diferents, contribueix a deslligar aquests nusos i poder reconfigurar, re-nuar, les nostres experiències per a habitar en col·lectiu i des de la relació amb "l'alteritat". Viure, relacionar-se, suposa també conflicte, per descomptat, i no ho podem obviar: al contrari, és important abordar-ho posant el focus en la generació de consensos a partir dels dissensos per a construir en comú, reconeixent les diferents capacitats d'agència, desmuntant privilegis i, per tant, buscant camins de manera corresponsable.

Aterra amb els diàlegs Nord-Sud que permeten desmuntar hegemonies culturals, posar-nos en qüestió, repensar els nostres horitzons i poder així tornar a les nostres comunitats, al nostre entorn, a la nostra ciutat, a continuar treballant perquè siguin, a poc a poc, cada vegada més vivibles.

Els **canvis que necessitem per a fer sostenible la vida humana**, en una direcció que ens permeti abundar en el bon viure, són de tal envergadura que requereixen una altra manera de mirar i d'estar en el món, una altra manera de produir, consumir i relacionar-nos, enfortint els processos que ja estan en marxa en milers d'iniciatives a escala local, i inspirar-nos de les iniciatives i aprenentatges del Sud Global. Tenim la necessitat de reestructurar el camp del desig amb **pràctiques** que desestabilitzin les formes dominants de subjectivatització i obrin camins **d'esperança per a una vida digna per a totes les persones** i les espècies en aquestes **trames de la vida** de la qual som part. 🌱

Aquest relat, il·lustrat per Emma Gascó i publicat per Pol.len Edicions, està dirigit al públic en general i disponible tant en castellà com en català. Per a la seva elaboració i publicació comptem amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i l'Ajuntament de Barcelona.